

HUDEBNÍ ROZHLEDY 05

2016 / ročník 69 / cena 50 Kč

Paavo Järvi

tři sestry ve vídeňské státní opeře

Jevgenij Kissin

Harold Prince – legenda Broadwaye

borní klavíristé se tu v doprovodech uplatnili **Petr Adamec**, **Věra Langerová** a **Vladislav Vilímec**.

Byla radost poslouchat nejen skladby samotné, ale především jejich osobitá uchopení samotnými interprety. Zaujetí pro postžení hudebních obsahů bylo zřejmé a týkalo se nejen mnohokrát slyšených skladeb, ale především vrcholně virtuózních poloh (Kubelík). Proto díky za tyto cenné umělecké zážitky.

O přátelskou atmosféru se postaraly svými slovy dcera Josefa Hrnčíře paní **Magda Hrnčířová** a paní Prof. PhDr. **Alena Morávková** ze Společnosti pro vědu a umění. PhDr. **Jiří Štílec**, za jehož šéfredaktorství v Čsl. rozhlasu právě dirigent Josef Hrnčíř působil, pak velice výstižně Hrnčířovu dirigentskou osobnost představil ve svém hluboce působivém zamyšlení.

Je třeba pochválit krásně připravený několikastránkový programový list tohoto koncertu, obsahující nejen profil Hrnčířův, ale i profily interpretů. Editory tohoto programu byli Hrnčířův vnuk **Lukáš Pertl**, Mgr. **Magda Hrnčířová** a doc. Mgr. **Jiří Hošek**. ■

HUDEBNÍ POZDRAV JARA

Praha, Novoměstská radnice

✍️ Rafael Brom

Zprava Miroslav Vilímec a Štefan Britvík

Pražská Novoměstská radnice je, kromě architektonické krásy se svým vzácným historicky poutavým renesančním sálem, turisticky funkční věží, kavárnou a dalšími prostorami, bohatě obdařeným kulturním stánkem. Mezi atraktivní nabídku různých obdařených kulturních stánkem. Mezi atraktivní nabídku různých obdařených kulturních stánkem. Mezi atraktivní nabídku různých obdařených kulturních stánkem.

Pražská Novoměstská radnice je, kromě architektonické krásy se svým vzácným historicky poutavým renesančním sálem, turisticky funkční věží, kavárnou a dalšími prostorami, bohatě obdařeným kulturním stánkem. Mezi atraktivní nabídku různých obdařených kulturních stánkem. Mezi atraktivní nabídku různých obdařených kulturních stánkem.

Pražská Novoměstská radnice je, kromě architektonické krásy se svým vzácným historicky poutavým renesančním sálem, turisticky funkční věží, kavárnou a dalšími prostorami, bohatě obdařeným kulturním stánkem. Mezi atraktivní nabídku různých obdařených kulturních stánkem. Mezi atraktivní nabídku různých obdařených kulturních stánkem.

měl tentokrát soubor podobu ryze komorního tělesa – septetu, bylo ve Vivaldiho a Griegově hudbě nejen souborově zkrášlující, ale i funkční. Dirigent se kromě toho prezentoval jako komponující spolupracující člen orchestru, a to ve třetí skladbě večera, kterou byla houslová *Maggiolata*, op. 306 slavného českého autora pochodů *Julia Fučíka*, žáka Antonína Dvořáka. Britvík upravil původní klavírní skladbu pro orchestr se sólovými houslemi, a Harmonia Praga tak do svého repertoáru získala atraktivní lyrickou romanci. Poslední skladbou víceméně populární první části koncertu byla opět původní klavírní skladba *Christiana Sindinga*, široce známá pod názvem *Rašení jara*, op. 32 č. 6 norského tvůrce. Její úpravu pořídil proslulý skladatel Chodská Jindřich Jindřich a sólový part přednesl sám **Miroslav Vilímec**, který se rozpomněl, dle svých slov, na svá hudební studia. Ve svém slově ke koncertu dále představil návštěvníkům cyklu svých koncertů vzácného hosta, šéfredaktorku tohoto listu Hanu Jarolímkovou, a s uznáním vyzdvihl její výbornou a kreativní spolupráci nejen s orchestrem a jeho sólistou, ale i s dalšími tělesy a umělci a zmínil také neutuchající péči měsíčníku zejména o domácí hudební dění.

První skladbou po přestávce koncertu bylo *Divertimento D dur*, KV 136 *Wolfganga Amadea Mozarta*. Základní dílo repertoáru orchestru Harmonia Praga zaznělo v pečlivém, hudebně vzhledem provedení autentického divertimentového střihu, v němž se mimořádně příznivě uplatnilo malé obsazení tělesa s dvořákovsky znělým kontrabasem v ruce dámy z České filharmonie **Ivy Bartoschové**, hosta souboru. Závěrečnou skladbou více než příjemného večera byla jedna z populárních *Písní beze slov*, op. 62 *Felixe Mendelssohna-Bartholdyho* – samozřejmě č. 2 s názvem *Jarní píseň* opět v úpravě Štefana Britvíka. Zazněla v tak mistrovském provedení, v jakém bývají přednášeny populární přídivky, kterými interprety děkují za potlesk. ■